

SØREN ALKÆRSIG

5/8 1868 — 27/8 1943.

Ikke blot ved Herkomst og Navn, efter en Landsby i Dejbjerg Sogn, hørte Søren Alkærsig hjemme i Vestjylland. En Højskolevirksomhed i Kerteminde afbrød han for at vende tilbage til Hjemegnen og købe sig Gaard i Vejen Sogn, og hans Forfattervirksomhed knytter sig vel udelukkende til Ribe Amt. Allerede til første Hæfte af Ribe Amts Aarbog 1903 leverede han et lille Bidrag, »Paa Jagt efter Brændevinstøj«, der snart fulgtes af Artikler om Smugleriet ved Kongeaaen. 1909—14 udgav han Esbjergs Historie. Senere blev han Medlem af Ribesamfundets Bestyrelse, nogle Aar ogsaa dets Formand, og som Medlem af Redaktionsudvalget har han sat sit Præg paa Aarbøgerne fra 1927 til 1939, da han efter eget Ønske nedlagde sit Hværv. Mange af hans Aarbogsartikler handler om mindre arkæologiske Æmner, og D H F anerkendte hans Indsats ved sin Aarspræmie 1935. I Virkeligheden har Alkærsig nok saa stor Betydning ved sin Sans for væsentlige Hovedlinjer, som viste sig, da han i 1928 pegede paa den store Opgave at fremkalde Skildringer af Hedens Opdyrkning, mens det endnu var Tid. Hvad han evnede og vilde, lykkedes bedst i hans værdifulde, ypperligt fortalte Bøger, »Askov, et Stykke Bondehistorie« (1934) og »Vejen Sogn, et Stykke Kulturhistorie« (1936—41), der hæver sig over de gennemsnitlige Sognehistorier ved Forfatterens Evner til at se det stedlige Stof med vid Horisont og i sjælden Grad faar Læseren til at leve med Fortidens Mennesker. Man forstaar, at han trods vanskeligt forligelige Modsætninger i sit eget Væsen kunde vinde sig Venner og Hjælpere, og som han fremtræder i disse Bøger, idérig og inspirerende, mindes vi ham ogsaa som Deltager i D H F.s Møder.

C. A. J.